Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26539
Copyright: Admont, Benediktinerstift

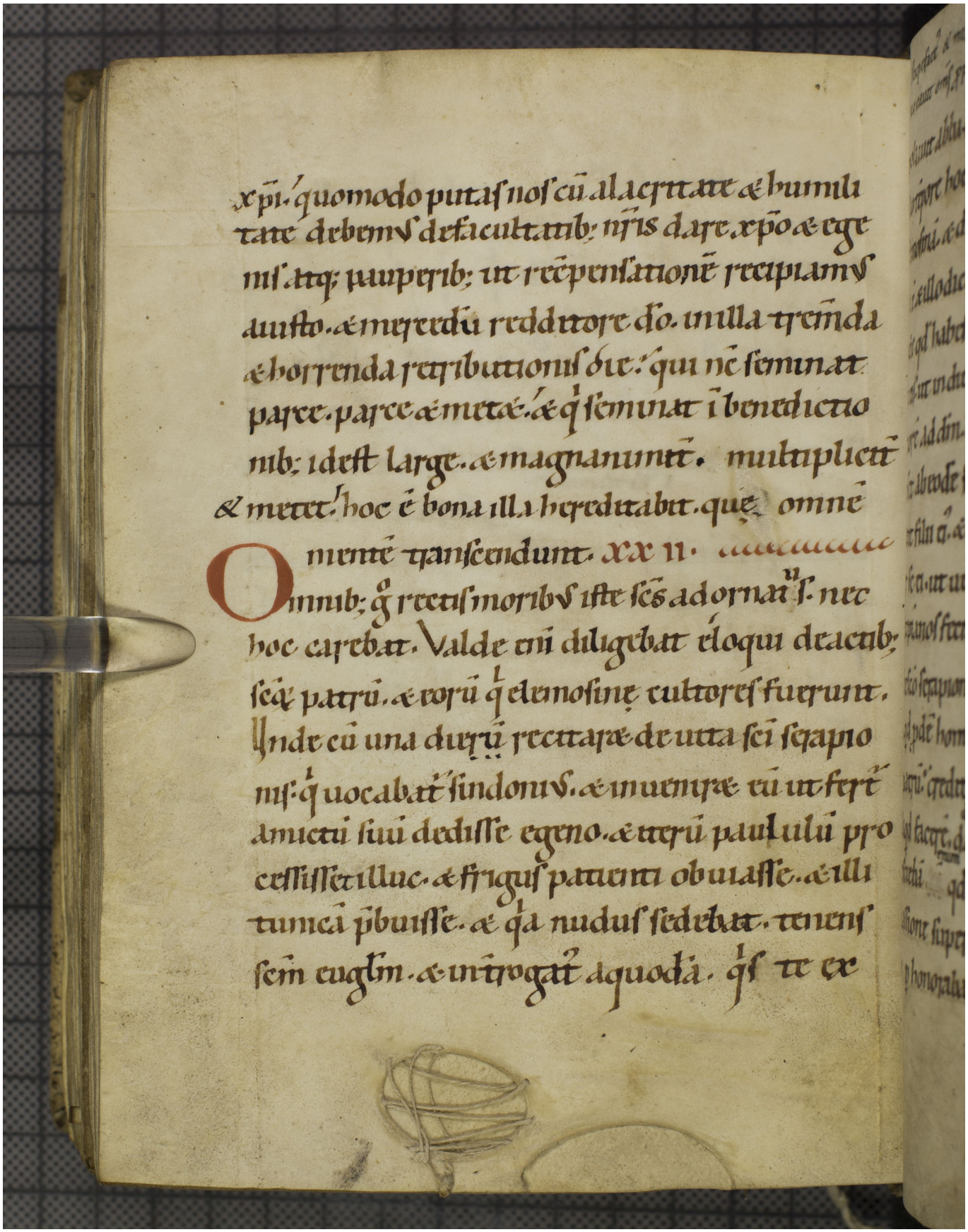

xpi. quomodo putas nos cū alacritate & humili
tate debemus de facultatib; nr̄is dare xp̄o & ege
nis atq; pauperib; ut recēpensationē recipiamus
a iusto. & mercedū redditore d̄o. in illa trem̄da
& horrenda retributionis die. qui nc̄ seminat
parce. parce & metē. & q̄ seminat ī benedictio
nib; idest large. & magnanimit̄. multiplicit̄
& metet. hoc ē bona illa hereditabit. quę omnē
mentē transcendunt. xx ii.

Omnib; g̊ rectis moribus iste sc̄s adornatus. nec
hoc carebat. Valde eni diligebat eloqui de actib;
sc̄ę patrū. & eorū q̄ elemosinę cultores fuerunt.
Unde cū una dierū recitarę de uita sc̄i serapio
nis. q̄ uocabat̄ sindonus. & inuenirę eū ut fert̄
amictū suū dedisse egeno. & iterū paululū pro
cessisset illuc. & frigus patienti obuiasse. & illi
tunicā p̄buisse. & q̄a nudus sedebat. tenens
sc̄m euglm. & interrogat̄ a quodā. q̄s te ex